

נספח:

פעם הפליגה אונייה בים הגדול ועליה סוחרים רבים, דיברו ביניהם וכל אחד הציג את סחורתו, ושיבח אותה אחד סוחר בתכשיטים ייחודיים שאין לאף אחד, שני בעבודות קרמיקה משובחות. חוץ מיהודי אחד אשר ישב בצד האונייה, מבודד. יושב וקורא בספר. הסוחרים התחילו להתלחשש, לא הבינו למה האדם המוזר יושב כל ביום וקורא בספר בלי להראות את הסחורה שלו. פנו אליו ושאלו אותו היכן הסחורה שלך. היהודי ענה להם: "לי יש את הסחורה הטובה והחשובה מכל", ביקשו הסוחרים לראות את הסחורה המדוברת. אך ענה להם היהודי שעוד לא הגיעה הזמן. הסוחרים שהיו ללא סבלונות החלו לחפש באונייה את הסחורה "המופלאה" שעליה דיבר היהודי. אך לא מצאו כלום. והתחילו להבין שאין לו בכלל סחורה והוא לא דיבר אמת. באו ליו ואמרו לו שהוא אינו דובר אמת ושאין לו בכלל סחורה על האונייה. היהודי משיב חכו ותראו. ולפתע התקרבה ספינת שודדים השתלטו על ספינת השודדים ולקחו את כל הסחורה שהייתה על האונייה. כאשר הגיעו ליבשה היהודי הלך לבית המדרש המקומי, ולמד. ראו אנשי המקום כי הגיע לעירם תלמיד חכם, ומיד כולם הסתופפו מסביבו, ואירחו אותו בכבוד רב. בדרך מבית המדרש לבית מארחו פגש את הסוחרים מהאונייה, ראה אותם מקבצי נדבות, כי נותרו ללא סחורה. פנה אליהם היהודי "עכשיו אתם מבינים מהי הסחורה הטובה ביותר- התורה שלמדתי היא הסחורה הטובה שלי, היא מונחת בראשי ואף שודד אינו יכול לגנוב אותה ממני".

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים